

ning. Jeg skal da bemærke, at fordi man den 28 August har været med til at foreslå at indkøbe en Reservebeholdning, kan man godt modsætte sig videre Køb den 10. Oktober, og det er netop det, der er sket for vort Vedkommende, baade for det ærede Medlems og for mit.

Der er Gang paa Gang talt om den Udførselstilladelse, som er givet for Maltbyg, og den ærede Ordfører udtalte sidst, at havde han vidst, at denne Udførsel vilde vedblive at foregaa lige til Oktober og November, vilde han have stemt imod. Det ærede Medlem ved godt, at der blev kun givet Dispensation for Køb, der skete i ganske faa Dage, og tillige dette, at det ærede Medlem har skrevet til Motivering af sit Standpunkt i denne Sag følgende, som beviser, at det ærede Medlem ikke mente, at Dispensationen vilde blive benyttet i ret stor Udstrækning, hvad Forholdene i høj Grad har modbevist — med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske læse dette lille Afsnit —: „At de i Øjeblikket noterede Priser for Maltbyg skulde medføre, at Landet rømmes for Byg, og at Avlen af Brødkorn derefter i væsentlig Grad skulde blive benyttet til Kreaturfoder, tror Mindretallet ikke paa. En ad kunstig Vej fremkaldt Sænkning af Kornpriserne vil tværtimod langt snarere have dette til Følge“.

Den ærede Ordfører forklarede, at der maatte være en Modsigelse i min Tale forleden Dag, idet jeg nemlig havde paastaet, at man havde Sikkerhed for, at der var tilstrækkelige Rugbeholdninger her hjemme, men lidt senere havde anført, at Regeringen paa Grund af senere Tællinger skulde fortsætte med Indkøbene. Det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) bad om en Forklaring af det samme Forhold. Jeg maa da oplyse, at begge de ærede Medlemmer har citeret mig paa den Maade, at de har undladt at læse netop det Stykke med, som giver en Forklaring af hele Sagen. Jeg tror, at hvis de ærede Medlemmer havde læst vedkommende Stykke, havde de ikke behøvet, i hvert Tilfælde ikke det ærede Medlem fra Herning, at bede om yderligere Forklaring. Det Stykke lyder nemlig saaledes: „Derved svækkes det Argument mod Maksimalprisen, at den forhindrer fortsat Import, overordentlig stærkt, idet det efter min Opfattelse vil være urigtigt at forcere Indkøb af Brødkorn her til Landet til de Priser, der gælder for senere Afledning, hvad der ogsaa er fremhævet af tidligere ærede Talere. Hvis altsaa alle vilde bidrage deres til, at Landets Korn bevares til Brød

for Befolkningen, og Regeringen vilde foretage yderligere Indkøb af et vist Kvantum, som maa erkendes for nødvendigt ifølge de senere Tællinger, tror jeg, man i Almindelighed paa dette Omraade kan se Fremtiden i Møde med nogenlunde Tryghed“. Jeg anførte det sidste ud fra den Betragtning, at Regeringen kunde ikke stole alt for sikkert paa, at alle her i Landet vilde medvirke til, at vort Brødkorn blev bevaret. Jeg tror, at det, der er fremkommet under denne Debat, alle de Anvisninger, der er givne paa Omgaaelse af de trufne Bestemmelser, og den Omstændighed, at der er talt saa stærkt om Retskrænkelser og saa videre, maaske kan have til Følge, at Forbudsbestemmelserne bliver overtraadt i en saadan Grad, at en senere Tælling vil vise yderligere Indkøbs Nødvendighed.

Det blev af den ærede Ordfører anført, at der nu er fremkommet nye Røster for at ophæve Maksimalprisen, idet nemlig Formændene for de sjællandske Landboforeninger har vedtaget en Resolution desangaaende. Jeg maa dertil bemærke, at Formændene for de sjællandske Husmandsforeninger — ialt 200 — enstemmigt har vedtaget en Resolution af modsat Indhold, og den er maaske lige saa vigtig som den, der fremkom fra de ganske faa Formænd for de samvirkende sjællandske Landboforeninger.

Det er gentagne Gange under Debatten blevet sagt: Havde vi endda faaet Maksimalpris i Forhold til Majsprisen, og den ærede Ordfører kom med en Bemærkning, som gik ud paa, at alle, den Gang vi forhandlede om dette Spørgsmaal, mente, at Majsprisen vilde falde. Jeg ved ikke, om det skal forstås saaledes, at det ærede Medlem, hvis han havde vidst, at den vilde blive stigende, vilde være gaaet med til en Maksimalpris paa det Grundlag. Den ærede Ordfører udtalte, at dette Forslag om Maksimalpris havde baade sine Mangler og sine Fordele, og af disse vil jeg gerne pege paa det, som var bestemmende for mig, nemlig at en Komité hver Uge skulde undersøge de virkelige Majspriser her i Landet, undersøge, hvad Majsen kostede cif København, og paa Grundlag heraf skulde der udstedes Maksimalpris for den følgende Uge. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds modsatte sig saa stærkt en Ordning som denne, modsatte sig den saa grundigt, at denne gode Side af Ordningen maatte falde.

Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) beskæftigede sig overordentlig meget med min Person. Det ærede Medlem sagde, at jeg skulde komme over til de jydsk Hus-